

CİN VE MELEĞİN AYNI VARLIK OLDUĞUNUN KUR'AN'DAN DELİLLERİ

Kur'ân'daki ilgili ayetlere baktığımızda Allah'ın görevlendirmiş olduğu "cin"e "melek" denir. Bir başka deyişle "melek", Allah'ın yüklemiş olduğu birtakım görevlere sahip olan "cin"dir.

Genel kabule göre cinler ve melekler farklı varlıklardır. Oysaki Rabbimizin Kur'ân'da cinler ve meleklerle ilgili verdiği bilgilere baktığımızda aslında ikisinin de aynı varlıklar olduğunu görüyoruz.

Bu yazıda "cinlerle" "meleklerin" aynı varlıklar olduklarına dair Kur'ân-ı Kerim'de yer alan işaretlere bakalım. Sadece Kehf sûresi 50. ayete baktığımızda bile cinlerle meleklerin aslında aynı varlıklar olduklarını kavrayabiliriz:

"Bir gün meleklerle: 'Âdem'e secde edin!' dedik. İblis'in dışındakiler hemen secde ettiler. Halbuki o da o cinlerden idi ama Rabbinin emrinden çıktı. Şimdi onu ve soyunu, en yakınlarınız (velileriniz) olarak sizinle benim arama mı koyuyorsunuz? Hâlbuki o size düşmandır. Yanlışlar içinde olanların ne kötü tercihidir bu!" (Kehf 18/50)

Ayete farklı açılardan bakalım:

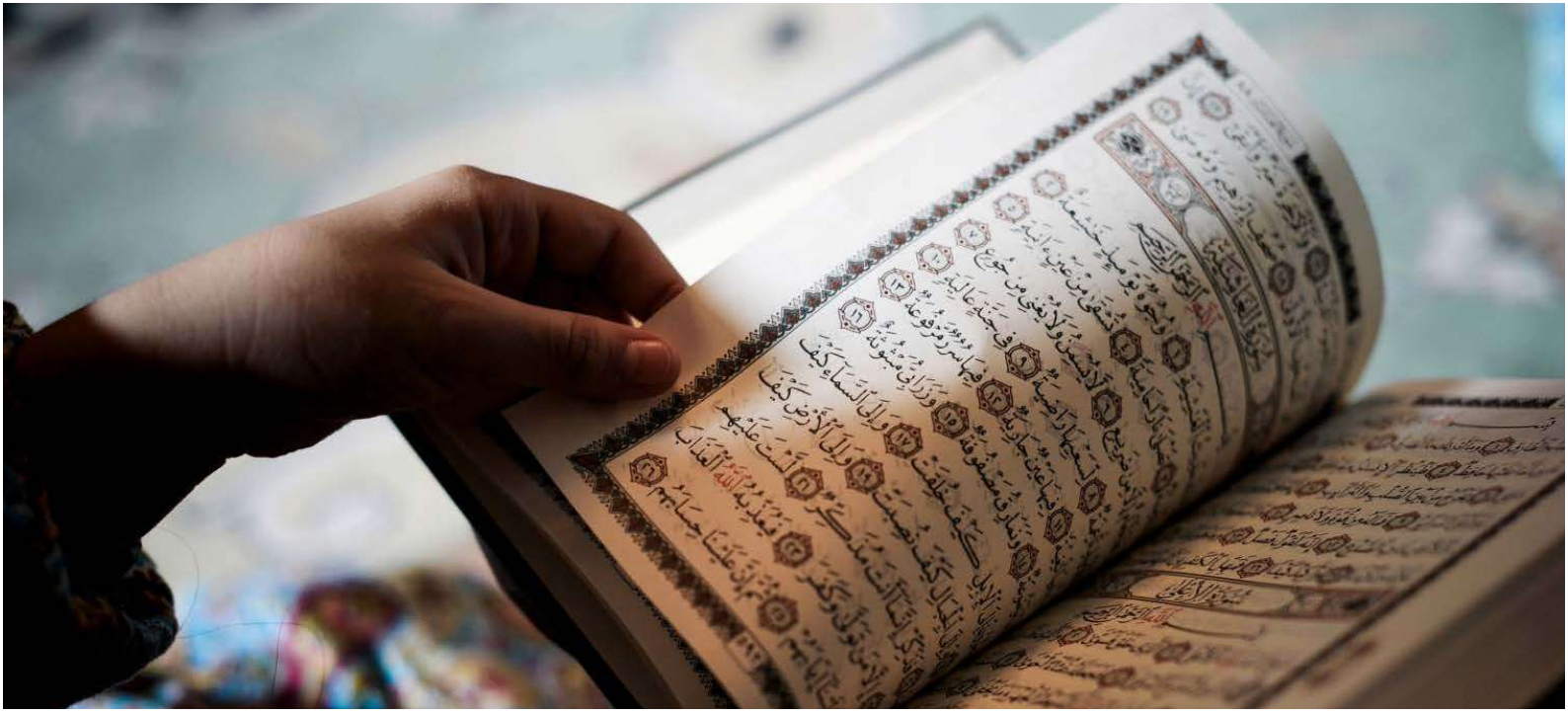
a) Genel kaniya göre cin melekten ayrı bir varlık olduğu için İblis de melek değildir, cinlerden olan ayrı bir varlıktır, hatta cinlerin ve şeytanların atasıdır. Oysaki bu ayette İblis'in melek olduğu açıktır. Allah ayette secde emrini meleklerle veriyor, bu meleklerden sa-

dece bir tanesi yani İblis, secde emrine karşı geliyor. Eğer İblis meleklerden farklı bir varlık olsaydı "Ben melek değilim, ben cin'im, secde emrini bana değil meleklerle verdin." diyerek Allah'a karşı bir savunma yoluna giderdi. Ayetin devamında İblis için "o da o cinlerden idi" ifadesi İblis'in görevlendirilmiş olan cinlerden yani meleklerden olduğunu gösterir.

b) Ayette İblis için "o da o cinlerden idi" ifadesi kullanılıyor. "O cinlerden" ifadesiyle cin kelimesine belirlilik (Elif-Lam الِج) kazandırılmıştır. Bahsedilen cinler, belli bir cin grubu olduklarına göre, bu cinlerin diğer cinlerden farklı bir özelliğinin olması gerekir. Onları diğer cinlerden farklılaştıran özellik ise Allah tarafından görevlendirilmiş olmalarıdır. Bunun bir benzerini Sâffât sûresi 158. ayette görüyoruz: **"Ama onlar, Allah ile o cinler arasında bir soy bağı kurdular."** Müşriklerin soy bağı kurdukları o cinler'in, melekler olduğunu aynı sûrenin 149 ve 150. ayetlerinde görüyoruz:

"Şimdi onlardan (Mekkelilerden) sağlam bir görüş iste; kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı? Ya da melekleri gözleri önünde dışı olarak mı yarattık?" (Sâffât 37/149-150)

c) Ayetteki "Halbuki o da o cinlerden idi ama Rabbinin

emrinden çıktı.” ifadesine baktığımızda ise emirden çıkmayan cinlerin hangi cinler olduğunun düşünülmesi gerekir. Secde emri meleklerle verildiği için, bu emirden çıkmayan cinlerin, melekler olduğu ortaya çıkar.

Nasıl ki devletin görevlendirdiği insanlar memur ise, Allah'ın görevlendirdiği cinler de melektir, yani melek sadece bir unvandır. Bir memur usulsüz bir uygulamada bulunursa memurluktan atılabileceği gibi, bir melek de Allah'a karşı geldiğinde görevine son verilir ve melek unvanı elinden alınır. Melek olan İblis de bu durumu yaşamıştır ve meleklikten azledilmiştir. (7/13; 15/34; 38/77)

Kur'an'da “cin” ve “meleğin” aynı varlık olduğuylla ilgili diğer işaretlere göz atalım:

- 1) Kur'an'a baktığımızda sorumlu varlıklar olmaları açısından cin'in de meleğin de sorumlu olduklarını görüyoruz. Zâriyât sûresi 56. ayette cinlerin, Allah'a kulluk etmek için yaratılması ve En'âm sûresi 130. ayette cinlerden elçiler olması, onların sorumlu varlıklar olduklarını gösterir. Melekler de cin oldukları için doğal olarak onların da sorumlu varlıklar olmaları gerekir. Hac sûresi 75. ayette Allah'ın meleklerden elçiler seçtiğini söylemesi ve Nisâ sûresinde meleklerin Allah'a kulluk yapmaları, onların da sorumlu varlıklar olduklarına delildir. İlgili ayetler şöyledir:

“Cinleri ve insanları, kulluğu sadece bana yapsınlar diye yarattım.” (Zâriyât 51/56)

“Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi?...” (En'âm 6/130)

“Allah, meleklerden elçiler seçer; insanlardan da seçer. Allah dinler ve görür.” (Hac 22/75)

“Mesih, Allah'a kulluktan geri durmuş değildir. Mukarreb melekler de öyle...” (Nisâ 4/172)

Nisâ sûresi 172. ayette meleklerin Allah'a kulluk yapmalarından bahsedilirken Zâriyât sûresi 56. ayette ise sadece cinlerin ve insanların kulluklarından bahsediliyor. Eğer melekler cinlerden farklı bir varlık olsalardı, Allah Zâriyât sûresinde cin ve insanla beraber meleği de ayrıca zikrederdi. Melekler zaten cin oldukları için Zâriyât sûresinde ayrıca meleklerden bahsedilmediğini görüyoruz:

“Mesih, Allah'a kulluktan geri durmuş değildir. Mukarreb melekler de öyle. Kim O'na kulluktan geri durur da büyüklük taslarsa Allah, onların hepsini huzuruna toplayacaktır.” (Nisâ 4/172)

“Cinleri ve insanları, kulluğu sadece bana yapsınlar diye yarattım.” (Zâriyât 51/56)

Buna benzer ayetlerin hiçbirinde “cin” ve “meleğin” beraber zikredilmemesi de ikisinin aslında aynı varlıklar olduğu konusunda bize bilgi verir.

- 2) En'âm sûresi 100. ayette müşriklerin “cinleri” Allah'ın oğulları ve kızları saymalarından bahsedilirken, İsrâ sûresi 40. ve Zuhuruf sûresi 19. ayetlerde

- 1) müşriklerin Allah'ın kızları kabul ettiği ve dişi saydıkları varlıklara Allah "melek" diyor.

Yine En'âm sûresinde müşriklerin, "cinleri" Allah'a ortak saymalarından bahsedilirken, Zuhurf sûresi 20. ayette ise müşriklerin kul olduğu ve Allah'a ortak saydıkları varlıklara Allah "melek" diyor.

En'âm sûresinde anlatılan cinlerin, İsrâ ve Zuhurf sûrelerinde melekler olduklarını görüyoruz;

"Cinleri Allah'ın ortakları saydılar; oysa cinleri O yaratmıştır. Allah'ın oğulları ve kızları var diye bilgisizce kestirip attılar. O, onların tanımlamalarından uzak ve yücedir." (En'âm 6/100)

"Rabbimiz, oğulları size ayırdı da kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Siz gerçekten çok büyük laf ediyorsunuz." (İsrâ 17/40)

"Rahman'ın kulları olan meleklerin hepsini dişi yaptılar. Yaratılışlarına şahit miydiler (ki hepsinin dişi olduğunu görmüş olsunlar)? Şahitlikleri yazılacak ve bunun hesabı sorulacaktır. Bir de şöyle derler: 'Rahman gerekeni yapsaydı onlara (Allah'ın kızları saydıkları bazı meleklerle) kulluk etmezdik...'" (Zuhurf 43/19-20)

- 2) Allah Nisâ sûresi 172. ayette meleklerin kulluk etmeyip büyüklük taslama ihtimallerinden bahsediyor, İblis de büyüklük taslayan meleklerden olmuştur. Kehf sûresi 50. ayette Allah İblis'e cin demişti, buradan da meleklerin cin olduğu sonucuna ulaşırız:

"Mesih, Allah'a kulluktan geri durmuş değildir. Mukarreb melekler de öyle. Kim O'na kulluktan geri durur da büyüklük taslarsa Allah, onların hepsini huzuruna toplayacaktır." (Nisâ 4/172)

"Meleklerle 'Âdem'e secde edin!' dediğimizde hemen secdeye kapandılar ama İblis öyle yapmadı, büyükenerek direndi ve kâfirlerden oldu." (Bakara 2/34)

- 3) Allah Kehf sûresi 50. ayette İblise "o cinlerden" demişti, cin olan İblis Allah'tan koruktuğunu ifade etmiştir. Enbiyâ sûresi 28 ve Ra'd sûresi 13. Ayet-

lerde meleklerin Allahtan korktuklarını görürüz. Bu da meleklerin cin olduğu konusunda bize ipucu verir:

"Yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. O'nun razı olduğu kişiden başkası lehine destek veremezler. Onlar Allah korkusundan titrerler." (Enbiyâ 21/28)

"Gök gürültüsü, her şeyi güzel yapmasından, melekler de korkudan O'na boyun eğler..." (Ra'd 13/13)

"Bunlar şeytan gibidirler; şeytan insana: 'Görmezlikten gel (kâfir ol)' der, o da görmezlikten gelirse, (şeytan) bu kez şöyle demeye başlar: 'Benim seninle ilgim olmaz; ben varlıkların Sahibi olan Allah'tan korkarım.'" (Haşr 59/16)

"(Savaştan önce) Şeytan, işlerini kendilerine güzel göstererek dedi ki 'Bugün bu insanlardan sizi yenecek yoktur; ben de yakınınızdayım.' İki birlik birini görünce geri çekildi ve dedi ki 'Benim sizinle bir ilgim yok. Ben sizin göremediğinizi görüyorum. Ben Allah'tan korkarım. Allah'ın cezası pek ağırdır.'" (Enfâl 8/48)

- 4) Elçilikleri açısından baktığımızda Hac ve Fatır sûrelerinde Allah "meleklerden" elçi seçtiğini söylerken En'âm sûresinde "cinlerden" de elçiler olduğunu belirtiyor. Bu da melek ve cin'in aynı varlık olduğunun başka bir göstergesi;

"Yaptığı her şeyi mükemmel yapmak, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler yapan Allah'ın özelliğidir. O, yarattıklarına gerek gördüğü ilaveleri yapar. Allah, her şeye bir ölçü koymuştur." (Fâtır 35/1)

"Allah, meleklerden elçiler seçer; insanlardan da seçer. Allah dinler ve görür." (Hac 22/75)

"Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşınıza çıkan şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi? Diyeceklerdir ki 'Aleyhimize de olsa biz buna şahidiz.'" Dünya yaşayışı onları

pek aldatmıştı. Kendi kâfirliklerine bizzat kendileri şahitlik ettiler.” (En’âm 6/130)

- 5) Cinlerle melekleri yetenekleri açısından incelediğimizde ikisinin de aynı yeteneklere sahip olduklarını görüyoruz;

a. İnsanlara Görünebilme Kabiliyetleri

Yaygın görüşe göre melekler duyu organlarıyla algılanması mümkün olmayan, fizikî olarak görünmeyen varlıklardır. Oysaki melekler insanlara görünebilirler, ilgili ayetler şöyledir:

“Eğer bir meleği elçi olarak gönderecek olsak onu erkek kılığına sokar da yine onları şüpheleriyle baş başa bırakırız.” (En’âm 6/9)

“Elçilerimiz İbrahim’e, müjde vermek için geldiler: ‘Selâm’ dediler. İbrahim de ‘selâm’ dedi. Vakit geçirmeden fırında pişmiş bir buzağı eti getirdi.

Ona el sürmediklerini görünce şaşırdı kaldı; onlardan korktuğunu saklayamadı. ‘Korkma’ dediler; ‘Bizler Luṭ halkına gönderildik.’” (Hûd 11/69-70)

En’âm sûresinde meleklerin insan kılığına girebileceğini ve insanmış gibi görünebileceğini anlıyoruz. Hud sûresinde ise bunun örneğini görüyoruz. Melekler önce İbrahim (a.s) ve eşine, daha sonra da Luṭ (a.s) ve toplumuna görünmüşlerdir. Bir başka ayet de şöyledir:

“Böylece onlarla kendi arasında bir engel oluşturmuştu. Derken ruhumuzu (Cebrail’i) gönderdik, ona düzgün bir insan gibi göründü.

Meryem dedi ki ‘Senden Rahman’a sığınırım, eğer namuslu biri isen’.

Dedi ki ‘Ben sadece Rabbinin elçisiyim; sana gelişkin bir oğul vermek için geldim.’” (Meryem 19/17-19)

Burada da görevli cin yani melek olan Cebrail a.s Meryem validemize insan şeklinde görünmüştür. Meryem validemiz onun cin olduğunu anlayamamıştır. Cebrail a.s Nebimiz Muhammed (s.a.v)’e de görünmüştür:

“(Muhammed ile) İki yayın tek kirişi gibi oldular; hafta daha da yakınlaştılar. Allah’ın kendine vahyettiğini, Allah’ın kuluna (Muhammed’e) vahyetti. (Muhammed’in) Gördüğünü gönlü yalanlamadı. Onun gördüklerine yine de kuşkuyla mı bakacaksınız? Muhammed Cebrail’i bir kez daha böyle gördü.” (Necm 53/9-13)

Melek olan İblis, Bedir savaşından önce Mekkeli müşriklere görünmüştür. İblis’in “ben sizin görmediğinizi görüyorum” demesi, müslümanlara savaş için yardıma gelen melekleri görmesi sebebiyledir:

“(Savaştan önce) Şeytan, işlerini kendilerine güzel göstererek dedi ki ‘Bugün bu insanlardan sizi yenecek yoktur; ben de yakınınızdayım.’ İki birlik birbirini görünce geri çekildi ve dedi ki ‘Benim sizinle bir ilgim yok. Ben sizin göremediğinizi görüyorum. Ben Allah’tan korkarım. Allah’ın cezası pek ağırdır.’” (Enfâl 8/48)

Cinler de insanlara görünebilirler. İlgili ayetler şöyledir:

“Sabahleyin bir aylık, öğleden sonra da bir aylık mesafe katettiren rüzgârı Süleyman’ın emrine verdik; bakır madeni kaynağını da onun için su gibi akıttık. Sahibinin izniyle, yanında iş gören cinleri de emrine verdik. Onlardan hangisi emrimizden çıksa ona alevli ateş azabını tattırırdık.

Süleyman ne isterse onu yapıyorlardı; değerli meskenler, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve sabit kazanlar yaparlardı. Ey Davut ailesi! Şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.” (Sebe 34/12-13)

Ayete göre Süleyman (a.s), emrine verilen cinlere bir takım işler yaptırıyordu. Süleyman (a.s) bir insandır ve cinleri emrinde çalıştırmıştır. Bu durum Süleyman (a.s)’ın emrinde olan cinleri görmesi anlamına gelir. Meleklerin aslında cin olmalarından ve insanlara insan kılığında görünmelerinden (6/9; 11/69; 19/17) dolayı Sebe sûresindeki cinler, Süleyman (a.s)’a insan kılığında görünmüş olabilirler.

Bu ayetler ışığında cinlerin de meleklerin de insanlara

görünebilmesi, ikisinin aslında aynı varlıklar olduklarının delilidir.

b. Uçabilme ve Uçarken Bir Eşyayı Taşıyabilme Kabiliyetleri

Cinler de bizim gibi yeryüzünde yaşıyorlar. Onlar insanlardan farklı olarak topraktan yaratılmış bir vücutta sahip olmadıkları için bir yere yürüyerek gitmezler. Ateşten yaratıldıkları için enerji gibi gidiş gelişleri çok hızlıdır. Bizim gibi onlar da birinci kat semaya çıkabilir, hatta uçarken bir eşyayı da taşıyabilirler.

Neml sûresinde bir cin'in uçarak Belkıs'ın arşını Yemen'den Kudüs'e taşıyabilme kabiliyetinin olduğunu görüyoruz:

"Süleyman dedi ki: 'Ey ileri gelenler! Onlar teslim olmak için bana gelmeden sizden kim o kadının arşını bana getirir?'"

Cinlerden bir ifrit dedi ki: 'Sen makamından kalkana kadar onu sana getiririm. Bu konuda güçlü, güvenilir biriyim.'" (Neml 27/38-39)

Diğer ayetlerde ise meleklerin uçabildiklerini ve uçarken de Allah'ın arşını, Harun ve ailesinin sandığını taşıyabileceklerini görüyoruz:

"Biz, Rabbinin emri olmadan inmeyiz. Önümüzde, arkamızda ve ikisinin arasında ne varsa hepsi O'nundur. Senin Rabbin unutkan değildir." (Meryem 19/64)

"O gece melekler, Rablerinin her bir konuda onayladığı görevlerle (ruhlarla) inerler." (Kadr 97/4)

"Melekler göğün kenarlarına çekilirler. Onların üst tarafında sekiz melek, Rabbinin arşını (yönetim merkezini) taşır." (Hâkka 69/17)

"Nebîleri onlara dedi ki: 'Ona komutanlık verildiğinin işareti, size Sandık'ın gelmesidir. İçinde Sahibinizden (Rabbinizden) sizi rahatlatacak bir şey, Musa ve Harun ailelerinin bıraktığı hatıralar olacak

ve onu melekler taşıyacaktır..." (Bakara 2/248)

Bu ayetler de bize cinlerin ve meleklerin aynı kabiliyetlere sahip oldukları ve ikisinin de aslında aynı varlıklar oldukları hakkında bilgiler veriyor.

1) "Nebi", "resûl" ve "mesih" nasıl bir unvansa "melek" de bir unvandır. Allah kitap verip görevlendirdiği insanları Kur'an'da "nebi" olarak isimlendirdiği gibi, görevlendirdiği cinleri de Kur'an'da "melek" olarak isimlendirmiştir. Meleğin bir unvan olduğu ile ilgili Kur'an'daki işaretlere göz atalım;

Ayetlerin çoğunda Allah "cinleri" "insanlarla" birlikte zikrederken "melekleri" ise unvan olan "nebi", "resul" ve "mesih" kelimeleri ile birlikte zikrediyor, bu da bize meleğin de bir unvan olduğunu gösterir:

"Cinleri ve insanları, kulluğu sadece bana yapsınlar diye yarattım." (Zâriyât 51/56)

"Ey cin ve insan topluluğu! Göklerin ve yerin eksenlerini delip geçebilirsiniz ama elinizde bir güç olmadan geçemezsiniz." (Rahmân 55/33)

"O gün, insanlara ve cinlere, günahlarından sorulmaz." (Rahmân 55/39)

"...Rabbinin şu sözü kesinleşti: 'Cehennem (Kitaplarıma muhalefet eden) cinlerle ve insanlarla dolduracağım.'" (Hûd 11/119)

"Bunlardan önce onlara ne bir insan ne de cin eli değmiştir." (Rahmân 55/74)

"Biz sanıyorduk ki insanlar ve cinler, Allah'a karşı yalan söyleyemezler." (Cin 72/5)

"İster cinlerden olsun, ister insanlardan." (Nâs 114/6)

"De ki 'Bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler toplansalar benzerini getiremezler..." (İsrâ 17/88)

"Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan olan ordusu, bölük bölük toplanmıştı." (Neml 27/17)

Allah kitap verip görevlendirdiği insanları Kur'an'da "nebi" olarak isimlendirdiği gibi, görevlendirdiği cinleri de Kur'an'da "melek" olarak isimlendirmiştir.

**“Bu gibiler, daha önce gelip geçmiş insan ve cin toplu-
luları içinden şu sözü hak edenlerdir: “Onlar kay-
betmişlerdir.” (Ahkâf 46/18)**

**“Ayetleri görmezlikten gelenler şöyle diyecekler-
dir: “Rabbimiz (Sahibimiz)! Bizi saptıran cinleri ve
insanları göster ki onları ayaklarımızın altına alalım;
onlar da alçalsınlar.” (Fussilet 41/29)**

**“Mesih, Allah’a kulluktan geri durmuş değildir. Mu-
karreb melekler de öyle...” (Nisâ 4/172)**

**“Kim Allah’a, meleklerine, elçilerine, Cebrail’e ve
Mikail’e düşman olursa, Allah da o kâfirlere düşman
olur.” (Bakara 2/98)**

**“Bu elçi, Sahibinden (Rabbinden) kendine indiril-
len her şeye inanıp güvenmiştir, müminler de öyle!
Herbiri Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve elçileri-
ne inanıp güvenir...” (Bakara 2/285)**

**“...Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve
ahiret gününü görmezlik eder de kâfir olursa işte o,
gerçekten iyice sapıtmış demektir.” (Nisâ 4/136)**

**“O kişi, melekleri ve nebîleri rabler edinmeni-
zi de isteyemez. Siz Allah’a teslim olduktan sonra
o, âyetleri görmemenizi mi isteyecek?” (Âl-i İmrân
3/80)**

**“İyilik, yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmeniz
değildir. İyilik; Allah’a, ahiret gününe, meleklerle,
kitaplara ve nebîlere inanıp güvenen kişinin yaptı-**

ğıdır...” (Bakara 2/177)

Bakara sûresinde iyilik yapmanın şartlarından ikisinin “meleklerle” ve “nebilere” inanıp güvenmek olduğunu görüyoruz. Allah kendisinin görevlendirdiği kullarına inanıp güvenilmesini önemsiyor, bunu iyilik yapmak olarak nitelendiriyor. Allah’ın görevlendirdiği kullar diğer kullara göre daha önemlidir, çünkü onlara inanınp güvendiğimizde Allah’a inanıp güvenmiş oluruz (4/80). Nebi ve meleğin ortak yanı ikisinin de Allah tarafından görevlendirilmiş kimseler olmalarıdır. “Nebi” Allah’ın görevlendirdiği “insan”, “melek” ise Allah’ın görevlendirdiği “cin”dir. Nebi kelimesi nasıl bir unvan- sa, melek kelimesi de onun gibi bir unvandır.

Biri bize “Nebiler insandır.” deseydi “Başka ne olacaktı ki.” diye düşünüp nebinin insan olmasını tabii karşılar, buna asla karşı çıkmazdık. Zaten aklımıza hiçbir zaman nebilerin başka bir varlık olacağı da gelmez (14/11; 41/6). Aynı şekilde “Melekler cindir.” denildiği zaman da aslında bunun çok tabii karşılanması gerekir. Yahut biri bize “Nebilerin yaratılışları insandan farklıdır, onlar farklı varlıklardır.” deseydi bunu da garip karşıladık. Bunun gibi, melekler de cinlerden farklı yaratılmış varlıklar değildir. Bu yanlış anlayış maalesef Kur’ân dışı bilgilerle insanların şartlanmış olmalarından kaynaklıdır. İlgili ayetleri incelediğimizde meleğin, Allah’ın görev yüklemiş olduğu bazı cinlerin, ki bunlardan ayetlerde “o cinler” diye söz ediliyor, almış oldukları bir unvandan ibaret olduğunu görüyoruz.

Meleklerle ilgili ayetlerin çoğunda ya direkt ya da dolaylı olarak meleklerin Allah'ın vermiş olduğu bir görevle ilişkilendirildikleri görülür. Bu ayetlerden bazılarına göz atalım;

“Biz melekleri sadece gerçek bir iş sebebiyle göndeririz. Gönderdikten sonra da onlara artık süre tanımaz.” (Hicr 15/8)

“O gece melekler, Rablerinin herbir konuda onayladığı görevlerle (ruhlarla) inerler.” (Kadr 97/4)

“Allah'ın bulut gölgeleri içinde gelmesini, meleklerin de birlikte gelip işin bitirilmesini mi bekliyorlar?...” (Bakara 2/210)

“...İçinde Sahibinizden (Rabbinizden) sizi rahatlatacak bir şey, Musa ve Harun ailelerinin bıraktığı hatıralar olacak ve onu melekler taşıyacaktır...” (Bakara 2/248)

“(Meryem'in olduğu) dairede, namazda kıyamda iken melekler şöyle seslendiler: ‘Allah sana, Allah'ın bir sözünü onaylayacak; önder, kendine hâkim ve iyilerden bir nebî olacak olan Yahya'yı müjdeliyor.’” (Âl-i İmrân 3/39)

“O gün, müminlere şöyle diyordun: ‘İnen üç bin melek Allah'ın size yardım etmesi yetmez mi?’” (Âl-i İmrân 3/124)

“Melekler, yanışlar içindeyken canlarını aldıkları kimselere “Ne haldeydiniz?” diye soracaklar...” (Nisâ 4/97)

“O, kulları üzerinde tam hâkimdir; size korumalar gönderir. Sizden birine ölüm gelince elçilerimiz onu vefat ettirirler. Onlar (ölüm melekleri olan o elçiler) hata yapmazlar.” (En'âm 6/61)

“O gün meleklerle de şunu vahyediordu: ‘Ben sizinle beraberim, kâfirlerin yüreklerine korku salacağım. Siz de müminleri cesaretlendirin. Öyleyse (ey müminler!) onların boyunlarının üstüne ve parmak uçlarına vurun.’” (Enfâl 8/12)

“Melekler vefat ettirirken o kâfirleri bir görsen; yüzlerine ve arkalarına vurarak onlara: “Yangın azabını

tadın şimdi” derler.” (Enfâl 8/50)

“Kişiyi önünden ve arkasından takip eden (melekler) vardır; Allah'ın emriyle onu (ve yaptıklarını) koruma altına alırlar...” (Ra'd 13/11)

“Göğün beyaz bulut kümeleri halinde bölüneceği ve meleklerin bölük bölük indirileceği gün...” (Furkân 25/25)

“Karanlıklardan aydınlığa çıkasınız diye Allah ve melekleri size destek vermektedir. Onun müminlere iyiliği boldur.” (Ahzab 33/43)

“Allah ve melekleri bu nebîye destek olurlar. Ey inanmış kimseler! Ona siz de destek olun ve içtenlikle samimi davranın.” (Ahzab 33/56)

“O, dereceleri yükseltir, Arş'ın (yönetimin) Sahibidir. Allah, kendi emrini içeren ruhu, melekleri aracılığı ile kullarından seçtiği kişiye verir ki Allah'ın huzuruna çıkma günü konusunda uyarılarda bulunsun.” (Mü'min 40/15)

“Melekler, yüzlerine ve sırtlarına vurarak ruhlarını alırken halleri nice olur?” (Muhammed 47/27)

“Herkes yanında, biri rehber diğeri şahit (kaydı tutan), iki melek gelir.” (Kâf 50/21)

“Ey inanıp güvenenler! Tutuşturucusu insanlar ve taşlar olan bir ateşe karşı kendinizi ve ailenizi koruyun. Orayı iri gövdeli, katı yürekli melekler (görevliler) yönetirler. Onlar, Allah'ın emrine karşı gelmezler; kendilerine ne emredilmişse onu yaparlar.” (Tahrîm 66/6)

“Melekler göğün kenarlarına çekilirler. Onların üst tarafında sekiz melek, Rabbinin arşını (yönetim merkezini) taşır.” (Hâkka 69/17)

“O ateşin yöneticilerini meleklerden başkası yapmadık...” (Müddesir 74/31)

Sonuç olarak Kur'ân'daki ilgili ayetlere baktığımızda Allah'ın görevlendirmiş olduğu “cin”e “melek” denir. Bir başka deyişle “melek”, Allah'ın yüklemiş olduğu birtakım görevlere sahip olan “cin”dir.